MIELIPIDE

Hyväkuntoinen pelto ja toimiva ravinnekierto ovat niin maatalouden kuin Itämeri-työnkin perusta. Puhumattakaan maailmanlaajuisesta ruokaturvasta. **ILKKA HERLIN VIERASKOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Työllistäminen

Ei se byrokratia pelota työllistämisessä, vaan palkan maksu. Kun ei jää itsellekään mitään.
Loppuun ajettu

Näin kävi

Anttila, Sipilä, Kontro ja muut rääväsivät kokoomuksen ansiokasta maatalouspolitiikkaa. Valiokuntapaikka jää tulematta. Oliko MTK:n tahto?
HMR

Palautetta

Totta kirjoitit O. Haataja, Mitä enemmän virkamiehinä hallinnossa, niin sitä enemmän on riistakantojen kestävä tasapaino pielessä. Turhaa sakkia.
Korvenkävijä

Oli todella hyvä kirjoitus Paavo Pajulta harmaahylkeistä! Totta joka sana, kun vaan vihreät sen lukisivat. **Vanhaemäntä**

Terveellisintä on jättää merikalat raskasmetalleineen hylkeiden evääksi. Omalle lautaselle kotimaista nautaa, possua, kanaa ja myrkytöntä järvikalaa.
Ei nimimerkkiä

Nimimerkille Kellokortti. Olisikin hyvä jos olisi kellokortti, jottei lomittajan tarvitse tehdä talkootunteja. **Näinkin päin**

Hakkuut

Blondia harmittaa: hakkuuaukkojen reunojen komeat kuuset kuivuvat. Kasvatetaan pari vuotta ennen hakkuuta pusikko juuriston suojaksi? **Tuula**

Oppia

Taimet taimien lomassa Jo oli nolo ehdotus opettajalta lapsen saaman taimen istutuspaikaksi. Ei kuulu päiväkotiin, vaan omaan kotiin. **KK**

Muurahaiset

Muurahaiset lähtevät, kun lämmität uunin tai saunan pellit kiinni jonkun aikaa.
Sattumalta kokeiltu

Sähköpistokkeeseen kytkettävällä laitteella kaikki pikkuötökät lähtivät. **Mari**

Rahtikulut

Kun ostan lannoitteita, koneita tai muuta niin maksan rahdin. Kun myyn viljaa maksan rahdin. **Miksi näin?**

Ritilällä

Ankeat on sonnin oltavat, kun joutuu ritilällä möllöttämään.
Ei nimimerkkiä

Säteilyä

Nimimerkki ”Turvallistako”. Hae vaikka netistä perustietoa korkeataajuisesta masto- ja radiopuhelinsäteilystä. Mikrot lastenleikkiä langattomiin verrattuna. **Ei nimimerkkiä**

Löytyykö tehoja?

Istutuskone istuttaa 200 tainta tunnissa (MT 26.5.) Se tekee 8 000 tainta 40 tunnissa. Onnistuuko normaalissa viikossa?
Konemies

Avioehto

On avioehto tai ei, niin tasapainoisen ja vahvan isännän ei tarvitse haukkumalla koettaa alistaa ja tiliä kasvattaa. Tilaa on kasvattanut emäntäkin.
Ei nimimerkkiä

Pää pystyyn myös maaseudulla

Tasavaltamme valtaa ovat alkaneet käyttää uudet voimat, joiden seurauksena julkishallinnon ja yksityisten velka kasvaa. Lupauksista viis. Kauppa- ja vaihtotaseemme on kääntynyt jatkuvalle miinukselle. Lupauksista viis. Boikotoidaan suurinta naapuriamme ja kauppakumppaniamme, eikä työttömyys hellitä. Lupauksista viis. Julkispalvelut kallistuvat ja pakenevat lopullisia tarvitsijoita. Lupauksista viis. Ja niin edelleen.

Uusi muuttunut päättäjäpiiri on tottunut ottamaan, saamaan ja jakamaan euroja vastikkeetta. Ei tekemään itse.

Maaseudulla rahaa tekevät kansalaiset on taivutettu tai pakotettu rahan ja byrokratian voimalla samaan ulkokullattuun junaan. Tämän kaiken pettävä nimittäjä on keskittäminen. Samalla tärkeä it-ala on päästetty rengistä isännäksi.

Uskoteltujen säästöjen sijaan on tehty työpaikkojen, tulojen, etujen ja eurojen siirtoja maaseudulta metropoleihin kokonaiskustannusten kasvaessa. Euroopan ydin kavahtaa.

Kansalaiset siirretään jälleen evakkotaipaleelle. Edellisellä kerralla junat pysähtelivät laajaan Suomeen jättäen matkustajat tekemään rahaa itselleen ja koko yhteiskunnalle. Nyt itse synnytettyjä evakkoja viedään suoraan pääteasemalle odottamaan palkkarahoja yhteiskunnan tyhjästä kassasta tai tyhjenevältä maaseudulta.

Uskomattoman kallis slummiasuminen ja muu eläminen pakottavat lisävelkaan. Kasvottomat pörssiyhtiöt: näinkö pystytte hyödyntämään uusiutuvia luonnonvarojamme, tekemään rahaa ja valmistamaan kilpailukykyisiä tuotteita? Ja samalla vahvistamaan välttämätöntä uusiutumista.

Tämän maamme kurssimuutoksen nikkaroineet ovat sisäisesti tiedostaneet aiheuttamansa mustan aukon. Nyt hypätään pois veturista nauttimaan ansaitsemattomista eläkepäivistä tai jatkamaan itsenäiselle hyvinvointivaltiolle epärealistista, tuhoisaa johtamista Helsingissä tai nöyrästi Brysselissä.

Masentuneena tulkitsen samanlaisia huhuja myös Turusta: laajan alueen päälehti aikoo köyhdyttää maakuntaa sulkemalla aluetoimituksensa.

Osa minunkin tilausmaksustani siirretään metropoleille ja edelleen veroparatiiseihin. Samalla sanotaan irti huipputoimittajat, omankin paikkakuntani tiedon asiallinen välittäjä. Parempiakin voi olla, mutta tuskin kenenkään tiedossa.

Viis siis siitä, mitä täällä tapahtuu, kunhan keskittymien oma, tarkoitushakuinen sanoma kerrotaan. Mutta kuoli se Pravdakin.

Suomi on poikkeuksellisen hyvä maa asua, elää, yrittää ja nauttia. Maaseutu on siitä erottamaton osa. Tätä voimavaraa ei kannata eikä saa laiminlyödä. Erityisesti nykyinen matalasuhdanne sen osoittaa. Tämän rehellinen korostaminen on lähempänä kuin uskotaankaan. On pakko. Väheksymättä eri kansalaisia tai paikkakuntia merkitsen

Pää pystyyn, myös maaseutu!

Esko Eela
teollisuusneuvos
Säkylä

JUHA SINISALO

Pekka Heikkilä ei halua susia lähelle asutusta. Eivät halunneet susi-iltaan talvella 2012 Köyliössä osallistuneetkaan.

Sudet eivät kuulu asutuille alueille

Maaseudun Tulevaisuudessa oli (MT 9.5.) oli Johanna Heikkilän ansiokas kirjoitus koirasusista ja päätöksestä susikannan määrätietoisesta kasvattamista Länsi-Suomessa vuodesta 1996 vuoteen 2010 saakka. Kiitos hänelle suuresta työstä, joka avasi silmiä monella tavalla.

Kun äitienpäivänä luin juttua, ikään kuin tehosteeksi asialle näimme vaimoni kanssa ikkunasta suden juoksevan kylän halki Uudenkaupungin Lokalahdella keskellä päivää.

Mitä silloinen maa- ja metsätalousministeri Kalevi Hemilä mietti ja mitkä olivat motiivit, kun hän 1995 teki ehdotuksen susien levittämisestä Länsi-Suomeen ja sitä varten piti perustaa suurpetotyöryhmä luonnonvarainneuvoston alaisuuteen. Asutuksen ja laidunnettavien eläinten joukkoon susia?

Kaikki piti ohjeen mukaan olla vielä salaista. Tiesikö ja ennen kaikkea ymmärsikö silloisen luonnonvarainneuvoston puheenjohtaja, kansanedustaja Jari Koskinen ja muut jäsenet, minkä päätöksen he silloin 1996 tekivät?

Mitä ajattelivat suurpetotyöryhmän puheenjohtaja Erkki Pulliainen ja muut jäsenet esitystä tehdessään?

Ainakaan sataan vuoteen tällä alueella ei ole susia ollut kuin satunnaisesti, ja ne on saatu tapettua nopeasti pois. Millään ei voi perustella, että nämä menneet sukupolvet olisivat tehneet väärin hävittäessään pedot täältä Länsi- ja Etelä-Suomesta ja nyt oltaisiin asiassa muka viisaampia.

Susi on ollut aina peto. Susi ei ole siitä muuttunut miksikään, eikä se kuulu näin ollen asutuksen joukkoon.

Nykyään on lisäksi yhä enemmän häiriintyneitä eläimiä, joiden lajikäyttäytyminen voi olla aivan muuta kuin terveen luonnon eläimen.

Niin sanotut koirasudet ovat oma lukunsa. Niiden perimävaikutukset ovat pelon ja arvailujen varassa.

Kun asia on tehty ja valmisteltu salassa, se pitää myös saada toteutettua niin, että suurin osa ihmisistä alkaisi hyväksyä sen. Tämähän on vanha hyväksi havaittu keino.

Hävitetään tieto ja mielikuva siitä, että susi on peto. Television luonto-ohjelmat kertovat kiehtovia tarinoita kiltin näköisistä eläimistä.

Eläinaktivisteille annetaan yhä enemmän näkyvyyttä, lehdille annetaan sopivasti positiivista aihetta asiaan ynnä muuta.

Nyt on valtion toimesta palkattu ihmisiä kouluihin ynnä muihin kertomaan myönteisiä ja ”oikeita” asioita susista. Kuningasajatusta vastaan pyristelevät vaiennetaan laittamalla heidät joko valehtelijoiksi, äärikiihkoilijoiksi tai muuten epäilyksen alaisiksi.

Kaikkien huulille on saatu sanat: eihän susi ole tappanut ketään ainakaan sataan vuoteen (ei niitä ei ole täällä sataan vuoteen ollutkaan).

Poliisit kokoavat ilmoituksia susien liikkeistä, muuta he eivät saa tehdä. Ainoastaan mahdollisista salakaadoista lähdetään pillit ulvoen liikkeelle, kun siitä on tehty rikos ja siitä annetaan tarkoituksella kuva yleisölle ankarana rikoksena.

Euroopan unioniin liittymisen aikoihin puhuttiin, että Suomesta tehdään keskieurooppalaisten metsästysmaata ja luonnonsuojelualuetta. Sitähän ei uskottu, mutta itseeni se jäi jotenkin itämään ja aloin seurata asioita siltä kantilta.

Kun katsoo haja-asutusaluetta, sen asujia ja yrittäjiä koskevia lakeja, asetuksia, ohjeita kahdenkymmenen viime vuoden ajalta, ei ajatus haja-asutusalueiden järjestelmällisestä tyhjentämisestä ole mitenkään tuulesta temmattu.

Tämä ajatus tuntuu käsittämättömältä ja mahdottomalta, mutta yhteneväisyydet ovat kiistattomat. Tähän taustaan susienkin salliminen ihmisten ja laidunnettavien eläinten keskelle puoltaa paikkaansa.

Pekka Heikkilä
Uusikaupunki

Kansallispuisto ei saa rajoittaa perinteisiä oikeuksia

Maa- ja metsätalousvaliokunta antoi tiistaina lausuntonsa ympäristövaliokunnalle Etelä-Konneveden kansallispuistosta. Koko valiokuntakäsittelyn aikana kiinnitettiin huomiota siihen, että lausunto saataisiin kirjattua yksimielisenä.

Valiokunta suhtautui myötämielisesti alueelta tulleisiin toiveisiin muuttaa kansallispuiston nimi.

Konneveden-Rautalammin kansallispuisto kertoo jo nimenä missä puisto sijaitsee.

Valiokunta asettui myös puolustamaan paikallisten ihmisten kaukaa tulevia perinteisiin ja kulttuuriin sisältyviä oikeuksia. Yksi tällaisista oikeuksista on metsästykseen liittyvä luonnossa liikkuminen ja siihen oleellisesti kytkeytyvä koiraharrastus.

Suomessa säädettiin vuonna 2004 yhdenvertaisuuslaki. Vaikka sen soveltamisala on rajoitettu, niin se pitää aina lainsäädännössä ottaa huomioon. Lapissa paikalliset ihmiset saavat metsästää kansallispuistoissa, vieläpä ilmaiseksi.

Millä perusteella kansalaisten oikeudet luontoharrastukseen metsästyksen muodossa pitäisi Rautalammilla kieltää? Onnettomasti viime vaalikaudella hyväksytty luonnonsuojelulaki ei aja erilliislain edelle. Laki kansallispuistosta on erillislaki.

Kansanedustajan tehtävä on puolustaa ihmisten oikeuksia ja yhdenvertaisuutta riippumatta siitä, missä he asuvat.

Tämän vuoksi maa- ja metsätalousvaliokunnan kansanedustajat kirjasivat ilman äänestyksiä lausuntoonsa seuraavan lauseen:

”Valiokunta korostaa, että metsästys voidaan alueellisella ja ajallisella sääntelyllä sovittaa yhteen muiden virkistyskäyttömuotojen kanssa ja näin turvata perinteiset metsästyskulttuuriin liittyvät oikeudet”.

Maa- ja metsätalousvaliokunnan toiminta on jo vuosia ollut esimerkillistä sen suhteen kuinka asioita pyritään hoitamaan hyvässä yhteisymmärryksessä hallituspuolueiden ja opposition kansanedustajien kesken. Tulevaisuudessa yhdessä tekemisen kulttuuri vain korostuu.

Markku Eestilä
kansanedustaja (kok.)
maa- ja metsätalousvaliokunnan jäsen

Vero nousee vanhoissa kiinteistöissä

Pankit päivittävät harva-alueiden kiinteistöjen arvoja lainojen vakuuksien perusteiksi. Päädytään jopa nollan euron vakuusarvoon.

Milloinka verottaja päivittää verotusarvotietonsa? Nyt kiinteistöjen arvot vain nousevat automaattisesti ja sen mukana kiinteistöverot, joiden vastineeksi ei saada mitään täällä harva-alueella. Ihmeellisintä verottajan arvostuksessa on vielä se, että kiinteistö vanhenee, mutta kiinteistövero senkun nousee.

Harva-aluejärjellä ajateltuna näiden vakuus- ja verotusarvoasioiden pitäisi kävellä käsi kädessä.

Löytyykö Suomesta puuhamiestä tai -naista, jolla on aikaa perustaa harva-alueiden kiinteistöliitto. Oikeudenmukaisuutta ei varmaankaan saada muulla tavalla kuin riittävän suurella ryhmällä ja sitten vaikka EUn kautta. Omakotiliitto ei asiaa hoida, siellä on jäsenistöstä suurin osa taajama-alueen kiinteistön omistajia.

Kirsti Juvonen
Tuusniemi

» Ihmeellisintä verottajan arvostuksessa on, että kiinteistö vanhenee, mutta kiinteistövero senkun nousee.

VIERASKOLUMNI

Viljelytekniikat yhdentyvät

Itämeri-työssä joutuu tavan takaa pohtimaan maanviljelyn eri ongelmia. Jos joku on kolumnejani lukenut, on huomannut, että minulla tämä harrastus on laajennut maailmanlaajuisten elintarvikekysymysten pohdintaan.

Viime kolumnissani esitin kolme yksinkertaista keinoa vähentää maatalouden päästöjä. Ne ovat peltojen kalkitus, rinnepeltojen käyttö nurmina, karjanlannan kerääminen talteen ja sen jalostaminen uudelleen mahdollisimman varmatoimiseksi lannoitteeksi.

Sain runsaasti perusteltua kritiikkiä siitä, että en maininnut ojitusta eli laajemmin ottaen vesitaloutta ravinteiden hallitussa käytössä mahdollisimman suuren sadon varmistamiseksi ja siten päästöjen minimoimiseksi.

Hyväkuntoinen pelto ja toimiva ravinnekierto ovat niin maatalouden kuin Itämeri-työnkin perusta. Puhumattakaan maailmanlaajuisesta ruokaturvasta.

Siis ne keinot, joilla voimme pelastaa Itämeren, ovat yksinkertaisesti hyvää ja tervejärkistä maataloutta. Kuohkea humusperäinen maa, jossa on toimiva vesitalous, on aina ollut ammattitaitoisten viljelijöiden tavoite.

Karu totuus kuitenkin on, että maatalous kokonaisuutena on etääntynyt näistä tavoitteista niin täällä Itämeren valumaalueella kuin muuallakin maailmassa.

Liian märkä tai peräti tulviva maa-alue vie ravinteet mennessään tai haihduttaa typen taivaalle vaarallisina yhdisteinä, kuten ilokaasuna. Huonosti käy myös liian kuivalle maalle. Ravinteet katoavat tuulen mukana.

Minulta kysytään usein, mikä tapa viljellä on paras Itämeren kannalta. Edellä sanottu kertoo olennaisen.

Sen lisäksi on oikeastaan kolme eri tapaa käyttää ravinteita järkevästi ja siten päästää niitä mahdollisimman vähän vesistöihin tai ilmaan. Ne ovat maksimisatojen tavoittelu, suorakylvö ja luomu. Niissä on yhdistäviä ja erottavia tekijöitä. Yhdistävää on se, että kussakin näistä pyritään maan rakenteen optimointiin mahdollisimman kuohkeaksi ja ravinteita hyvin hyödyntäväksi.

Eroja löytyy sitäkin enemmän. Luomun verraton etu on, että se kierrättää ravinteet ja sitoo typpeä ilman hiilijalanjälkeä, joka syntyy teollisesta typestä. Torjunta-ainejäämiä ei luomupelloilta kulkeudu vääriin paikkoihin.

Sen sijaan pienempiä hehtaarisatoja kritisoidaan. Tarvitaan enemmän peltoa, ja siten syntyy potentiaalisia päästökohteita enemmän kuin konventionaalisessa viljelyssä. Toisaalta luomusadot paranevat ajan mittaan, kun pellon humuspitoisuus kasvaa ja pieneliöstö pääsee töihin.

Suorakylvöön siirtyminen kuohkeuttaa maan nopeasti, joten menetelmä toimii hyvänä ravinteiden sitojana paitsi aivan maan pinnassa. Suorakylvö säästää myös ajokilometrejä pellolla. Ongelmana on glyfosaatti eli tunnetummin Roundup, jota joudutaan käyttämään rikkakasvien torjunnassa, kun maata ei käännetä. Monissa paikoissa on viitteitä siitä, että syntyy glyfosaatin kestäviä rikkakasveja. Sitä löytyy jo rintamaidostakin.

Tarkat viljelijät voivat päästä huikeisiin satoihin käyttämällä kaikkia ravinteita ja torjuntaaineita optimaalisesti – ja paljon. Siihen kaikki tietysti pyrkivät vaihtelevalla menestyksellä. Tätä perustellaan sillä, että näin maaperän ravinteet tulevat parhaiten käytetyiksi eikä synny ylijäämiä. Periaatteessa näin onkin, jos hyväksyy keinolannoitteet tunnettuine ja tuntemattomine riskeineen, eikä mikään mene pieleen.

Sivusta seuraajana arvelen kuitenkin, että nämä metodit tarvitsevat toisiaan. Jokaista voi ja pitää kehittää, jotta pääsemme kestävään maatalouteen ja turvaamme omavaraisuuden niin paikallisesti kuin maailmanlaajuisesti.

Tämä koskee siis viljanviljelyä. Tunnetusti ongelman ydin on, että lihantuotanto ja kasvinviljely ovat ajautuneet erilleen väkilannoitteiden myötä. Ne pitäisi yhdistää uudelleen ja minimoida väkilannoitteiden käyttö, mikäli mielimme tähän päämäärään päästä.

ILKKA HERLIN on filosofian tohtori ja Elävä Itämeri -säätiön hallituksen puheenjohtaja.
ilkka.herlin@cargotec.com

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook

5139 TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Broilereiden hyvinvointi herätti keskustelua

Elintarviketurvallisuusvirasto Evira julkaisi maanantaina 26.5. tietoja viime vuoden kotieläinvalvontojen tuloksista. Niistä selvisi muun muassa, että kotieläimistä broilereita laiminlyötiin eniten.

Uutinen herätti vilkasta keskustelua MT:n Facebook-seinällä.

Paula Misikangas ihmettelee, miksi uutisissa ei koskaan kerrota mitä nämä ”laiminlyönnit” oikein ovat. ”Riittää jo pieni puute kirjanpidossakin laiminlyönnin merkiksi. Tuntuu, että tämä termi on aika laajakäsite.”

Timo Torniainen selventää, että laiminlyönti voi olla eläimen merkintäpuutteet.

Olli J. Ojasen mielestä koko broiler-kulttuurin voisi saattaa yleiseksi inhokiksi.

Lauri Lindberg on toista mieltä: ”Hei, te lihat pois lautaselta ihmiset unohditte erota kirkosta.”

Elina Helassalon mielestä on surullista, että lihantuottajat eivät parempaan pysty! ”Minun lautaseltani ei enää lihaa löydy.”

Hän toivoo, että tuottajat itse karsisivat pois huonot tuottajat. ”Kyllä se tiedetään, kuka toimii mitenkin. Maaseudulla ei vaan uskalleta tarttua ongelmiin. On helppo syyttää viherpiipertäjiä ja jää omat sotkut selvittämättä.”

Risto Kataja ei usko, että kaikki lihantuottajat laiminlyövät eläimiään, vaan kyse on pienestä joukosta toimijoita.

Hän kritisoi valvontatulosten uutisointia: ”Mikä on väärin näissä uutisissa ei kerrota, kuinka moni tätä tekee. Se tuo ihmisille vääriä kuvia lihantuottajista, josta sitten kaikki lihantuottajat kärsii tai sitten muillakin aloilla on sama juttu myös. Voisivat tarkentaa noita uutisia että noista ei tule potaskaa.”

Tarja Uusitalo muistuttaa hänkin, että lihantuottajista pienellä osalla on korjattavaa.

”Kun se pieni osa pääsee julkisuuteen, on koko porukka leimattuna. NIIN VÄÄRIN, kun moni tekee oikeesti kaiken hyvin. Puutteita voi olla, että joillakin eläimillä ei ole korvamerkkiä tai papereissa on jotain täydennettävää.”

Elina Roine jatkaa: ”Kyllä tuollainen käyttäytyminen löytyy kaikista piireistä. Kun kyseessä on ihmisen toimeentulo ja kun miettii sitä, kuinka paljon velkaa näillä tuottajilla yleensä on, ei pienistä virheistä tulisi sakottaa. Varsinkin, jos on kyse merkintävirheestä eikä varsinaisesti eläinten laiminlyömisestä.”

Lopuksi Roine toteaa, että mitä vähemmän ihmiset söisivät lihaa, sitä vähemmän sitä tarvitsee tehokkaasti tuottaa.

MAIJA ALA-SIURUA